

ни изречения отъ оракула, обливалъ се въ потъ. Нѣколко капки отъ потъта на челото му паднали на земята и отъ тѣхъ изникналъ плодъ, като човѣшка глава, нареченъ послѣ зеле.

Споредъ другата *легенда*, причината да се появи зелето билъ единъ грѣцки царь на име *Ликургъ*. Той направилъ голѣма пакость на *Бакхуса*, богътъ на виното. *Бакхусъ* да отмѣсти на Ликурга заповѣдалъ да го биятъ съ лозови прѣчки до тогава, до като нещастниятъ Ликургъ поронилъ горчиви сълзи. Отъ сълзите на Ликурга израсли топчети плодове, които били врагъ на виното и които послѣ хората нарекли зеле.

Старитѣ гърци вѣрвали, че зелето оничточава дѣйствието на виното, т. е. ако пиянъ човѣкъ пие армянна чорба, бѣрже ще изтѣврезе. Други прѣпорѣзвали зелето, като най-здраво едене, понеже прави човѣка спокоенъ и *бодръ*. Трети увѣрвали, че само зелето може да докара спокоенъ сънъ, затова трѣбало да се яде всѣка вечеръ.

Днеска зелето е твѣрдѣ важна храна за човѣка. Почти всѣки стопанинъ се грижи за зеле прѣзъ зимата. И най-бѣдниятъ селянинъ и най-богатиятъ гражданинъ слагатъ зелето, като почетно ястие на трапезата си.

